

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19
Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα
Τηλέφωνο : 210 9578520
ΦΑΞ : 210 9531321

Καλλιθέα, 19.2.2015

Αριθμός απόφασης: 674

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :
 - α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).
 - β. Της αριθ. Δ6Α1118225 ΕΞ 2013/24.07.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 1893) «Καθορισμός της διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, καθώς και απαραίτητων λεπτομερειών λειτουργίας αυτής».
 - γ. Της αριθ. Δ6Α1198069 ΕΞ 2013/30.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 3367) «Μετονομασία και ανακαθορισμός των αρμοδιοτήτων και της εσωτερικής διάρθρωσης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών».
 - δ. Της ΠΟΛ 1002/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-1-2014).
2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.
3. Την από 3.12.2014 και με αριθμό πρωτοκόλλου/2014 ενδικοφανή προσφυγή τηςκατοίκου, οδός, ΑΦΜ κατά της από 14.10.2014 Πράξης νέας εκκαθάρισης του υπ' αριθμ./2006 φύλλου ελέγχου προσδιορισμού φόρου εισοδήματος οικονομικού έτους 2001 της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.
4. Την από 14.10.2014 Πράξη νέας εκκαθάρισης του υπ' αριθμ./2006 φύλλου ελέγχου προσδιορισμού φόρου εισοδήματος οικονομικού έτους 2001 της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ., της οποίας ζητείται η ακύρωση
5. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.
6. Την από 12.2.2015 εισήγηση του Α3 τμήματος της Υπηρεσίας μας.

Επί της από 3.12.2014 και με αριθμό πρωτοκόλλου/2014 ενδικοφανούς προσφυγής τηςκατοίκου, οδός ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την από 14/10/2014 Πράξη νέας εκκαθάρισης του υπ' αριθμ./2006 φύλλου ελέγχου προσδιορισμού φόρου εισοδήματος του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. οικονομικού έτους 2001, η οποία διενεργήθηκε κατόπιν της με αριθμ./2014 απόφασης του Διοικητικού Πρωτοδικείου, προέκυψε για την προσφεύγουσα συνολικό ποσό προς πληρωμή 3923,59 € που αφορά σε φόρο εισοδήματος ποσού 875,50, προσαυξήσεις φόρου λόγω ανακριβείας ποσού 2626,50, τέλη χαρτοσήμου στο ακαθάριστο εισόδημα από ακίνητα ποσού 100,38 €, πλέον 301,14 € πρόσθετα τέλη χαρτοσήμου λόγω ανακριβείας, πλέον ΟΓΑ χαρτοσήμου ποσού 20,07 €.

Η διαφορά φόρου τελών και ΟΓΑ χαρτοσήμου προέκυψε βάσει της με αριθμ./2014 απόφασης του Διοικητικού Πρωτοδικείου, επί της με αριθμ./16.2.2007 προσφυγής της προσφεύγουσας κατά του με αριθμ./2006 αρχικού φύλλου ελέγχου φορολογίας εισοδήματος του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Με την ως άνω αναφερόμενη απόφαση το Διοικητικό Πρωτοδικείο ακύρωσε μερικώς το προσβληθέν φύλλο ελέγχου, κατά το μέρος που με αυτό καταλογίσθηκαν σε βάρος της προσφεύγουσας κύριος φόρος εισοδήματος, πρόσθετος φόρος και λοιπές επιβαρύνσεις επί της αναλογούσης στο ποσοστό συνιδιοκτησίας της αξίας ακινήτου (κτιρίου και αγροτεμαχίου ευρισκομένου στο συνοικισμό), λογιζόμενης ως εισοδήματος από ακίνητα.

Εν συνεχεία η Δ.Ο.Υ. σε εφαρμογή της προαναφερόμενης δικαστικής απόφασης τροποποίησε το προσαλλόμενο φύλλο ελέγχου διενεργώντας πράξη νέας εκκαθάρισης επ' αυτού.

Η προσφεύγουσα με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση της παραπάνω πράξης νέας εκκαθάρισης και έκδοση νέου φύλλου ελέγχου προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους :

Α) Ο Προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. έπρεπε να εκδώσει νέα Πράξη Προσδιορισμού Φόρου και όχι να τροποποιήσει το μερικώς ακυρωθέν από το Διοικητικό Πρωτοδικείο αρχικό φύλλο ελέγχου διενεργώντας επ' αυτού πράξη νέας

εκκαθάρισης, καθόσον η προσβαλλόμενη πράξη συνιστά πράξη προσδιορισμού του φόρου διότι προβαίνει σε νέο υπολογισμό κύριου και πρόσθετου οφειλόμενου φόρου. Προς επίρρωση των ως άνω ισχυρισμών της επικαλείται η προσφεύγουσα τις διατάξεις των άρθρων 30 παρ. 1 και 66 παρ. 1 και 7 του ΚΦΔ ν.4174/2013.

Β) Συνέπεια της εσφαλμένης διαδικασίας που ακολούθησε η Δ.Ο.Υ είναι ότι δεν αναγράφονται στη πράξη νέας εκκαθάρισης τα δεδομένα από τα οποία προέκυψε η νέα οφειλή και δεν λαμβάνει γνώση η προσφεύγουσα του τελικού ύψους του φορολογητέου εισοδήματός της, όπως αυτό προσδιορίσθηκε από το Δικαστήριο.

Γ) Με την έκδοση νέου φύλλου προσδιορισμού του φόρου θα είχαν εφαρμογή οι διατάξεις τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 2 του ν. 2523/1997, όπως αυτές τροποποιήθηκαν με το άρθρο 26 του Ν. 3943/2011, σύμφωνα με τις οποίες τα ποσοστά πρόσθετων φόρων δεν μπορούν να υπερβούν: α) το εξήντα τοις εκατό για την υποβολή της εκπρόθεσμης δήλωσης και β) το εκατόν είκοσι τοις εκατό για την υποβολή ανακριβούς δήλωσης ή μη υποβολή δήλωσης, του φόρου την πληρωμή του οποίου θα απέφευγε ο υπόχρεος ή του φόρου που έχει επιστραφεί στα πρόσωπα του άρθρου 41 του Κώδικα Φ.Π.Α. χωρίς να τον δικαιούνται.

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 7 του άρθρου 66 του Ν. 4174/2013 όπως τροποποιήθηκε με τον Ν. 4223/2013 ορίζεται ότι: « Σε περίπτωση ακύρωσης με απόφαση διοικητικού δικαστηρίου, για τυπικούς λόγους ή λόγω νομικής πλημμέλειας, οποιασδήποτε πράξης καταλογισμού, η Φορολογική Διοίκηση, σε συμμόρφωση με τη δικαστική απόφαση, εκδίδει, από το χρόνο ισχύος του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας τις προβλεπόμενες από αυτόν πράξεις προσδιορισμού του φόρου, ανεξαρτήτως του χρόνου έκδοσης της δικαστικής απόφασης».

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 8 του άρθρου 66 του Ν. 4174/2013 όπως τροποποιήθηκε με τον Ν. 4223/2013 ορίζεται ότι: «Για τις δικαστικές αποφάσεις που εκδίδονται μετά την έναρξη ισχύος του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 41 παρ. 4 και 30 παρ. 1 αυτού».

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 41 του Ν. 4174/2013 όπως τροποποιήθηκε με τον Ν. 4223/2013 ορίζεται ότι: «Σε περίπτωση έκδοσης οριστικής απόφασης διοικητικού δικαστηρίου, ο οφειλόμενος φόρος καταβάλλεται σε δύο (2) ίσες μηνιαίες δόσεις. Η πρώτη δόση καταβάλλεται μέχρι την

τελευταία εργάσιμη για τις δημόσιες υπηρεσίες ημέρα του επόμενου από την κοινοποίηση στο φορολογούμενο της πράξης εκκαθάρισης του φόρου που προκύπτει με βάση το διατακτικό της απόφασης μήνα και η δεύτερη δόση μέχρι την τελευταία εργάσιμη ημέρα του μήνα που ακολουθεί».

Επειδή δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του νόμου ώστε να θεωρηθεί η προσβαλλόμενη από τον προσφεύγοντα πράξη, ως πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου καθόσον από τις διατάξεις του άρθ. 34 του ν. 4174/2013, ορίζεται ότι: «Η Φορολογική Διοίκηση δύναται να προβεί, μετά από έλεγχο, σε έκδοση πράξης διόρθωσης οποιουδήποτε προηγούμενου άμεσου, διοικητικού, εκτιμώμενου ή προληπτικού προσδιορισμού φόρου, εφόσον από τον έλεγχο διαπιστωθεί αιτιολογημένα ότι ο προηγούμενος προσδιορισμός φόρου που εκδίδεται κατόπιν πλήρους φορολογικού ελέγχου, ήταν ανακριβής ή εσφαλμένος». Στην προκειμένη περίπτωση, δεδομένου ότι η προσβαλλόμενη πράξη εκκαθάρισης δεν εκδόθηκε μετά από έλεγχο αλλά μετά από δικαστική απόφαση, δεν εμπίπτει στον εννοιολογικό προσδιορισμό των πράξεων διορθωτικού προσδιορισμού φόρου.

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5 του Ν. 4174/2013

«1. Η κοινοποίηση πράξεων που εκδίδει, σύμφωνα με τον Κώδικα, η Φορολογική Διοίκηση προς φορολογούμενο ή άλλο πρόσωπο, γίνεται εγγράφως ή ηλεκτρονικώς.

2. Εάν η πράξη αφορά φυσικό πρόσωπο, η κοινοποίηση συντελείται εφόσον:

α) κοινοποιηθεί ηλεκτρονικά, σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις του ν. 3979/2011 ή στο λογαριασμό του εν λόγω προσώπου ή του νομίμου αντιπροσώπου του ή του φορολογικού εκπροσώπου του στο πληροφοριακό σύστημα της Φορολογικής Διοίκησης, την οποία ακολουθεί ηλεκτρονική ειδοποίηση στη δηλωθείσα διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του,

β) αποσταλεί με συστημένη επιστολή στην τελευταία δηλωθείσα ταχυδρομική διεύθυνση κατοικίας ή επαγγελματικής εγκατάστασης του εν λόγω προσώπου, ή

γ) επιδοθεί στο εν λόγω πρόσωπο, κατά τις διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, μόνο εφόσον δεν είναι δυνατή η επίδοση με άλλον τρόπο. Η κοινοποίηση σύμφωνα με τον Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, κατά το προηγούμενο εδάφιο, θεωρείται νόμιμη, εφόσον γίνει στην τελευταία δηλωθείσα στη Φορολογική Διοίκηση διεύθυνση κατοικίας ή επαγγελματικής εγκατάστασης του εν λόγω προσώπου.

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του ν. 2523/1997, «όταν εκδοθεί απόφαση του διοικητικού πρωτοδικείου ενεργείται, με βάση τα όσα έχουν γίνει δεκτά από την πρωτόδικη απόφαση, νέα εκκαθάριση του οφειλόμενου κύριου και πρόσθετου φόρου με χρονικό σημείο αφετηρίας υπολογισμού του πρόσθετου φόρου την επόμενη ημέρα εκείνης κατά την οποία

έληξε η προθεσμία υποβολής της φορολογικής δήλωσης. Η αυτή διαδικασία ακολουθείται και με βάση τα όσα έχουν γίνει δεκτά με την εφετειακή απόφαση ή την απόφαση του Σ.τ.Ε. ή την απόφαση, που εκδίδεται μετά από αναίρεση. Κατά τη διενέργεια της νέας εκκαθάρισης, σύμφωνα με τα οριζόμενα στα προηγούμενα εδάφια, δεν υπολογίζεται πρόσθετος φόρος επί του ποσού του οφειλόμενου κύριου φόρου που τυχόν έχει ήδη βεβαιωθεί λόγω άσκησης της προσφυγής ή εκτέλεσης προηγούμενης δικαστικής απόφασης, για το διάστημα από της ημερομηνίας βεβαίωσης μέχρι της διενέργειας της νέας εκκαθάρισης, εκτός αν κατά τις κείμενες διατάξεις έχει εκδοθεί διαταγή αναστολής εκτέλεσης της πράξης βάσει της οποίας έγινε η βεβαίωση, με αποτέλεσμα τη μη επιβολή ταμειακών προσαυξήσεων εκ του λόγου αυτού, για όσο χρόνο διαρκεί η αναστολή.»

Επειδή σύμφωνα με το άρθρ. 1 παρ. 1β του ν. 2523/1997, «σε περίπτωση ανακριβούς δήλωσης, ο πρόσθετος φόρος ορίζεται σε ποσοστό 3% (για εισοδήματα που αποκτώνται μέχρι 31.12.2004) επί του φόρου την πληρωμή του οποίου θα απέφευγε ο υπόχρεος λόγω ανακρίβειας της δήλωσης, για κάθε μήνα καθυστέρησης από τη λήξη της προθεσμίας υποβολής της».

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 2 του Ν. 2523/1997 ορίζεται ότι: Τα ποσοστά πρόσθετων φόρων σε καμία περίπτωση δεν μπορούν να υπερβούν: α) το διακόσια τοις εκατό (200%) για την υποβολή της εκπρόθεσμης δήλωσης και β) το τριακόσια τοις εκατό (300%) για την υποβολή ανακριβούς δήλωσης ή μη υποβολή δήλωσης, του φόρου την πληρωμή του οποίου θα απέφευγε ο υπόχρεος ή του φόρου που έχει επιστραφεί στα πρόσωπα του άρθρου 41 του Κώδικα Φ.Π.Α. χωρίς να τον δικαιούνται».

Επειδή η παρ. 4 του άρθρου 2 του ν. 2523/1997 αντικαταστάθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 26 του ν. 3943/2011 (ΦΕΚ Α' 66/31.3.2011) ως εξής: «Τα ποσοστά πρόσθετων φόρων δεν μπορούν να υπερβούν: α)..... β) εκατόν είκοσι τοις εκατό (120%) για την υποβολή ανακριβούς δήλωσης ή μη υποβολή δήλωσης, του φόρου την πληρωμή του οποίου θα απέφευγε ο υπόχρεος, ή του φόρου που έχει επιστραφεί στα πρόσωπα του άρθρου 41 του Κώδικα Φ.Π.Α. χωρίς να τον δικαιούνται».

Επειδή, σύμφωνα με την παρ. 2 του ίδιου άρθρου και νόμου, τα ανωτέρω ισχύουν για δηλώσεις που υποβάλλονται εκπρόθεσμα μετά τη δημοσίευση του νόμου αυτού (31.3.2011) και για φύλλα ελέγχου και πράξεις προσδιορισμού που εκδίδονται μετά τη δημοσίευση του νόμου αυτού (31.3.2011).

Επειδή στην προκειμένη περίπτωση το αρμόδιο Διοικητικό Πρωτοδικείο με την υπ' αριθ./2014 απόφασή του, με την οποία έκανε δεκτή εν μέρει την προσφυγή της προσφεύγουσας, **δεν ακύρωσε στο σύνολο του** το με αριθμ./2006 φύλλο ελέγχου, αλλά **μόνο κατά το μέρος που με αυτό καταλογίζονται σε βάρος της προσφεύγουσας κύριος φόρος εισοδήματος, πρόσθετος φόρος και λοιπές επιβαρύνσεις** .επί της αναλογούσης στο ποσοστό συνιδιοκτησίας της αξίας ακινήτου (κτιρίου και αγροτεμαχίου ευρισκομένου στο συνοικισμό), λογιζόμενης ως εισοδήματος από ακίνητα . Κατά συνέπεια η Δ.Ο.Υ. σε εφαρμογή της ως άνω δικαστικής απόφασης διενήργησε πράξη νέας εκκαθάρισης επί του υπ' αριθ./2006 φύλλου ελέγχου σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 66 παρ. 8 του ν. 4174/2013 με τον προσδιορισμό της φορολογητέας ύλης σύμφωνα με την απόφαση αυτή. Ο υπολογισμός των προσαυξήσεων έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 1 και 2 παρ. 4 του ν. 2523/1997, όπως αυτός ίσχυε κατά το χρόνο έκδοσης του αρχικού φύλλου το 2006, καθόσον σε αυτή την περίπτωση δεν πρόκειται για έκδοση νέου φύλλου ελέγχου ώστε να έχουν εφαρμογή οι διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 26 του Ν. 3943/2011 αλλά για τροποποίηση του υφιστάμενου αρχικού φύλλου, οπότε ισχύουν οι προγενέστερες διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 2 του Ν. 2523 σύμφωνα με τις οποίες τα ποσοστά πρόσθετων φόρων σε καμία περίπτωση δεν μπορούν να υπερβούν: α) το διακόσια τοις εκατό (200%) για την υποβολή της εκπρόθεσμης δήλωσης και β) το τριακόσια τοις εκατό (300%) για την υποβολή ανακριβούς δήλωσης ή μη υποβολή δήλωσης, του φόρου την πληρωμή του οποίου θα απέφευγε ο υπόχρεος.

Επειδή ως νόμω αβάσιμος θα πρέπει να απορριφθεί και ο τρίτος λόγος της ένδικης προσφυγής, σχετιζόμενος με την ουσία της υπόθεσης, ήτοι ο ισχυρισμός ότι ο καταλογισμός των πρόσθετων φόρων έλαβε χώρα παρανόμως, καθόσον όφειλε η φορολογική διοίκηση να εφαρμόσει την ευμενέστερη μεταγενέστερη ρύθμιση που προβλέπει ανώτατη οροφή επιβολής πρόσθετων φόρων στο 120% της κύριας οφειλής. Διότι, ναι μεν διατάξεις που επιβάλλουν πρόσθετους φόρους ή προσαυξήσεις ευμενέστερες από τις ισχύουσες κατά τον χρόνο συντέλεσης της παράβασης δημιουργούν τεκμήριο αναδρομικής εφαρμογής τους, πλην όμως τούτο ισχύει μόνο καταρχήν και με την επιφύλαξη τυχόν αντίθετης πρόβλεψης. Σαφής και ειδική αντίθετη διάταξη του νεότερου νόμου, από την οποία συνάγεται ότι αυτός δεν εφαρμόζεται αναδρομικά, είναι αυτή που ορίζει ρητά ότι οι από αυτήν επιχειρούμενες ρυθμίσεις άρχονται «Από την ισχύ του παρόντος άρθρου» (ΣτΕ 2599/1993). Επίσης, αυτή που ορίζει ότι οι νέες ρυθμίσεις καταλαμβάνουν μόνο τις περιπτώσεις που επέρχονται από τη δημοσίευσή της και μετά (ΣτΕ 3267/2002). Τέτοια δε διάταξη

συνιστά και αυτή της παρ. 2 του άρθρ. 26 ν. 3943/2011, σύμφωνα με την οποία, «Οι διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 2 του ν. 2523/1997, όπως τροποποιήθηκαν με την προηγούμενη παράγραφο, έχουν εφαρμογή για δηλώσεις που υποβάλλονται εκπρόθεσμα μετά τη δημοσίευση του νόμου αυτού και για φύλλα ελέγχου και πράξεις προσδιορισμού που εκδίδονται μετά τη δημοσίευση του νόμου αυτού». Στον βαθμό, συνεπώς, που προσκρούει στην ως άνω ρητή αντίθετη πρόβλεψη, η αρχή της αναδρομικής εφαρμογής της ευμενέστερης ρύθμισης δεν είναι δυνατόν να εφαρμοστεί εν προκειμένω, ορθά δε η εκκαθάριση του, κατόπιν έκδοσης της πρωτόδικης δικαστικής απόφασης, ποσού των πρόσθετων φόρων έλαβε ως οροφή το 300 % του ποσού της κύριας οφειλής και όχι το ήδη, μετά τον ως άνω ν. 3943/2011, προβλεπόμενο 120 % αυτής.

Επειδή η από 14/10/2014 πράξη νέας εκκαθάρισης του υπ' αριθ./2006 φύλλου ελέγχου φόρου εισοδήματος του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. βάσει της υπ' αριθμ./2014 απόφασης του Διοικητικού Πρωτοδικείου κοινοποιήθηκε νομότυπα στην προσφεύγουσα με την με αριθμ. Πρωτοκ./2014 (RE/2014) συστημένη επιστολή όπως προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 5 του ν. 4174/2013.

Επειδή οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας ότι λόγω της εσφαλμένης διαδικασίας που ακολούθησε η Δ.Ο.Υ δεν αναγράφονται στη πράξη νέας εκκαθάρισης τα δεδομένα από τα οποία προέκυψε η νέα οφειλή και δεν λαμβάνει γνώση η προσφεύγουσα του τελικού ύψους του φορολογητέου εισοδήματός της, όπως αυτό προσδιορίσθηκε από το Δικαστήριο, δεν ευσταθούν διότι τα δεδομένα βάσει των οποίων προέκυψε η νέα οφειλή αναφέρονται στην με αριθμ./2014 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου, της οποίας έλαβε γνώση η προσφεύγουσα και η οποία αποτελεί και τον εκτελεστό τίτλο της από 14.10.2014 πράξης νέας εκκαθάρισης.

Αποφασίζουμε

την απόρριψη της με αριθμό πρωτ./2014 ενδικοφανούς προσφυγής της, ΑΦΜ:

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

Οικονομικό έτος 2001 (διαχειριστική περίοδος 1/1-31/12/2000)

Διαφορά φόρου	875,50
Πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας (300%)	2626,50
Διαφορά τελών χαρτοσήμου επί εισοδήματος από ακίνητα	100,38
Πρόσθετα τέλη χαρτοσήμου λόγω ανακρίβειας (300%)	301,14
Διαφορά εισφοράς ΟΓΑ στα τέλη χαρτοσήμου	20,07
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ	3923,59 €.

Από τα ως άνω ποσά έχουν αφαιρεθεί τα εισπραχθέντα ποσά της προβεβαίωσης λόγω άσκησης δικαστικής προσφυγής

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ α.α.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΚΙΩΡΑΣ

Ακριβές Αντίγραφο

**Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκησης της (άρθ. 126 ν. 2717/99).